

גנזך יד למורשת חיים הזז	
1.2	סימן
1:104	תיק

יד למורשת חיים הזז

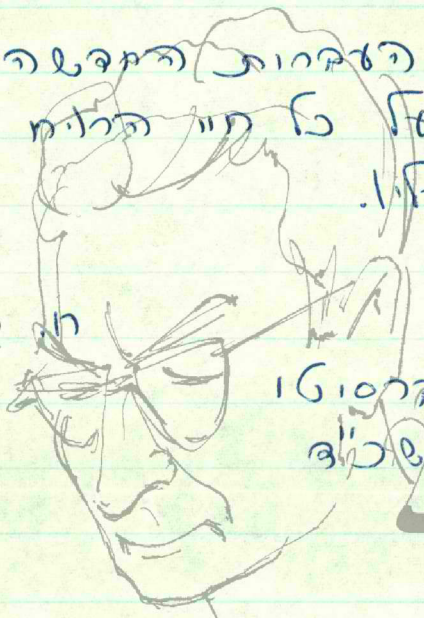

כל הזכויות שמורות

המשוררים והסופרים שהלך. (עד שכשן חזקום
 הם בתים קטנים אלו לכאית בסביבת גוסטון,
 בתים קטנים ונאים שונים זה מזה בצורתם
 ובאידתם לחלו ודברו בתלכס אנגפאלו, גלגל
 ואמריסון.)

הספחות העברות העבריה הוא מדין
 בות קטן זה על כל חיו העלום שהיו בו
 וכל היקן שיש עליו.

ח. פ. כ. ז.

נא יורק אנוקיסטו
 א' בסיוון, תשכ"ב

יד
 למורשת
 חיים הזז

כל הזכויות שמורות

קול
ריון

יש הכרה, תודעה תרבותית בעולם, שהיא תמצית כל תרבות העמים, סך-הכל של כל האמנות והספרות שבעולם. הפרה זו כלולה מתרבות עם ישראל, יוון ורומי לשעבר ומתרבות צרפת, אנגליה, גרמניה, רוסיה ושאר עמי אירופה בדורות האלה. הספרות העברית החדשה בלבד אינה בכלל זה, והיא עומדת לה לעצמה, בצדי הדרך, ואינה ידועה ברבים. נמצאת תרבות העולם חסרה קול וגוון אחד, גוון מיוחד במינו, לפי שהעם היהודי מיוחד במינו הוא ואין כיוצא בו בעמים. אין כיוצא בו בעמים, שהוא עם יהודי אחד ויחיד בכל עמי אירופה שכולה נוצרית, וחיי רוחו שונים ותולדות ימיו שונים, עלילות היסטוריות אחרות ודרמטיות היסטוריות אחרת.

אין העולם מכיר את העם היהודי. העולם מכיר יהודים בין טובים בין רעים, בין מעולים בין זולים ואינו מכיר את העם היהודי. שאין עם ניכר אלא מתוך חיי פנים שלו, מתוך מעשה-יצירה שלו, מתוך ספרותו. אינני זוכר מי אמר זאת: אפילו הקדוש-ברוך-הוא אינו משיג את עצמו אלא בתוך פנימיותו, בתוך נפשו של האדם.

אנו עם מועט. הדבר הוא כן. אבל גם עם קטן חי את מלוא החיים הגדולים. בשביל שיראה אדם את עצמו די לו במראה קטנה. בשביל שיחסה אדם בצל-קורתו אינו חייב לחיות במגרד-שחקים דווקא. די לו בבית קטן, הבתים הקטנים שלעבר הם הם שגידלו את כל הפילוסופים, המשוררים והסופרים שבעולם.

הספרות העברית החדשה היא מעין בית קטן זה על כל חיי הרוח שהיו בו וכל החן שיש עליו.

ח. הזז

למורשת חיים הזז

צביה גולדברג אונגארטי
3' בסיון תש"ב, 15 במאי 1964

כל הזכויות שמורות

ק"ל וציון

יש הכרה, תודעה תרבותית בעולם, שהיא תמצית כל תרבות העמים, סך-הכל של כל האמנות והספרות שבעולם. הכרה זו כלולה מתרבות עם ישראל, יוון ורומי לשעבר ומתרבות צרפת, אנגליה, גרמניה, רוסיה ושאר עמי אירופה בדורות האלה. הספרות העברית החדשה בלבד אינה בכלל זה, והיא עומדת לה לעצמה, בצדי הדרך, ואינה ידועה ברבים. נמצאת תרבות העולם חסרה קול וגוון אחד, גוון מיוחד במינו, לפי שהעם היהודי מיוחד במינו הוא ואין כיוצא בו בעמים. אין כיוצא בו בעמים, שהוא עם יהודי אחד ויחיד בכל עמי אירופה שכולה נוצרית, וחיי רוחו שונים ותולדות ימיו שונים, עלילות היסטוריות אחרות ודרמטיות היסטוריות אחרות.

אין העולם מכיר את העם היהודי. העולם מכיר יהודים בין טובים בין רעים, בין מעולים בין זולים ואינו מכיר את העם היהודי. שאין עם ניכר אלא מתוך חיי פנים שלו, מתוך מעשה-יצירה שלו, מתוך ספרותו. אינו זוכר מי אמת זאת: אפילו הקדוש-ברוך-הוא אינו משיג את עצמו אלא בתוך פנימיותו. בתוך נפשו של האדם.

אנו עם מועט. הדבר הוא כן. אבל גם עם קטן. חי את מלוא החיים הגדולים. בשביל שיראה אדם את עצמו די לו במראה קטנה. בשביל שיחסה אדם בצל-קורתו אינו חייב לחיות במגרד-שחקים דווקא. די לו בבית קטן, הבתים הקטנים שלעבר הם הם שגידלו את כל הפילוסופים, המשוררים והסופרים שבעולם.

הספרות העברית החדשה היא מעין בית קטן זה על כל חיי הרוח שהיו בו וכל החן שיש עליו.

ח. הזז

יד למורשת חיים הזז

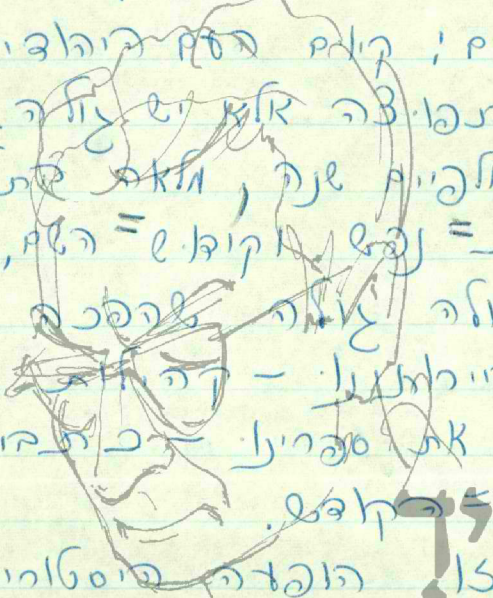

כל הזכויות שמורות

תשובות מה הכס על שאלות ששאלו השואלים.

למכונת אומר: אף-ישו שאין הצולם מכיר את הפכה
הצביות אינו מכיר את המ היותו, שכן אין עם ניכר
אלא מתק מדעה יצירה שלו.

אתם שואלים: קולם המ היותו התפוצה כוצו?
קוצם לכל אין תפוצה אלא יש עולה געולה עולה
למדה אל ארביים שנה, מאה שטחאוד תורה ויכא
שום, המסולות = נפש הקול = השם, הנעלמים והעולם
משימות. געולה געולה שפכה אמנו אהיה עם
קדוש, את מילתנו - קה קדוש, את לשנו -
לשון הקדוש, את ספרנו - כתבו קדוש וא
אכצו - את? קדוש.

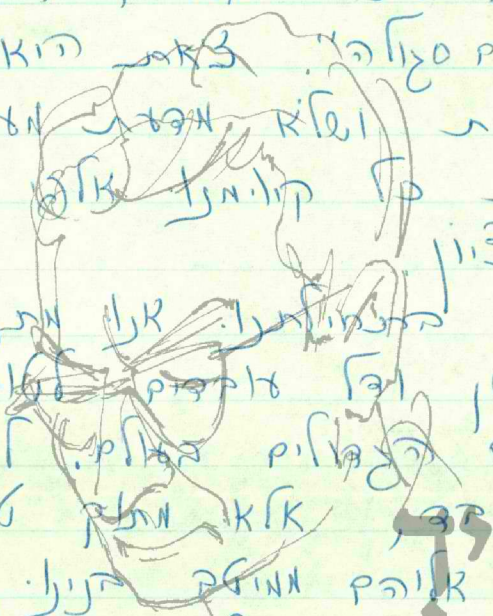
העלה כל הופדה ביסטמות אולאה ואין כוצא
בה בעומ אל המ שטחאוד קהוד, והיותו געולה
עלה שהיפוכה געולה.
מה יתקום המ היותו העולה?

**למוד ששת
הלים דוד**

לשנה לתקום היותו עו שומר הבת. דלון
מתמדת אש בת אולכה היותו פרק מד
מצוות אנדה כאחד האדם יש מקצת חלום
התשובה. זאת הוא חונטאקה ואין סמכים אל
חונטאקה כוצא בזה אן סמכים אל חונטאקה
בען מוסר היותו.

לרכים יש לכל הדמוי לכל היותו. הדמוי לשנו
אלו מןאלו אל אף-ישו היותו כל דמי אולכה קצרים
הם אף-ישו היותו והם לשנו כה אזה אל הו

אבנול אר עם ישראל בארצו. לא קרה היא. ואל כל
 מוחים היו העבודה ישראל אדמות. ואלו צפונה
 אחת יש; הסתה, האקו אדוקי כל המעלים העליון
 הישראל, תלסס האקוואל המשותף. צא- היא השאר
 גבוליה, לא אלוצה קאמא היא שמתוכ קרעוין אמוני
 "אר אקווי" "עם סקולר" צא- היא התבוסה אעל.
 תלססוק אדמה ואלא אדמה אדמה, תבוסה אסלית
 שיהא תבולת של קווינה אאלו שנים קוילה וכל-צמ
 שיתנו אצוין

כהר התחילתה. אעל התנהיקים כעס גבול,
 אנפול עם קטן ואל אלקים אלקת מוחי נחשוק
 כאמא העמוס העליון האלק. אל מתק טמחין
 פולטיים הוצה, אלא מתק טמחין אסטיים בעקרה.
 אנפול שוחים אלוהס אחיה תניל, מו אמחין אותר
 ישוק אדוניה, אלוים בעליתל, שמה, בה אקנל וכל
 נפשו.

**למוח שת
 חיים הזז**

בהלתי אל תחשלו מוחים - סלו. אאק!
 באו אצרת העם! ©

כל הזכויות שמורות

